

## НЕДОВРШЕНА ДИПЛОМАТСКА БИТКА

Настављају се преговори између Општине и Цементаре

Наставља се дипломатска битка између представника општине и цементаре. 28. јула ове године поводом несугласица између општине и Цементаре, у Министарству за економске односе са иностранством одржан је састанак коме су присуствовали Жељко Продановић, председник општине, Љубиша Митровић, заменик председника општине, Момир Миловановић, члан општинског већа, представници Златиборског округа, представници Цементаре, Грчке амбасаде, Министарства за капиталне инвестиције и Министарства за економске односе са иностранством.

Сврха одржавања овог састанка је да се након вишемесечних преговора између општине и цементаре покуша наћи решење око спорних питања.

Једно од највећих спорних питања које је настало после приватизације Цементаре је заштита и унапређење животне средине.

Представници општине сматрају да су радом Цементаре изазвани следећи проблеми:

- емитовање прашине и штетних гасова у околну средину,
- испуштање отпадних вода у реку Скрапез,



- транспорт адитива, петрол-кокса и цемента регионалним путем који једним својим делом пролази кроз градско насеље, те захтевају да у план детаљне регулације буду укључени и спроведени пре преласка на нови енергент, петрол-кокс, следећи услови:

1. Постављање врећастих филтера на пећи и млину цемента,

2. Изградња затворене депоније за адитиве и петрол-кокс,

3. Изградња колектора за пречишћавање отпадних вода,

4. Постављање система за континуални мониторинг у граду,

5. Изградња обилазног пута којим би се транспорт

Терета изместио из града.

У наредном периоду Општина и цементара треба да потпишу уговор о имплементацији који фабрика цемента треба да реализује, а гаранти да ће то бити урађено су Министарство за капиталне инвестиције и Министарство за економске односе са иностранством.

Из свега наведеног видимо да постоји озбиљан проблем између општине и Цементаре и да су људи који учествују у преговорима у име Општине успели да анимирају успавану републичку владу и на правом су путу да тај проблем реше у корист локалне самоуправе и на добробит грађана општине Косјерић.



## ПРЕВАРЕ И ПЉАЧКЕ ФОНДА ЗА ХУМАНИТАРНО ПРАВО

О фонду за хуманитарно право, на челу са осведоченим Србомрсцем, Наташом Кандић, толико већ знамо да је непотребно трошити речи и време у разоткривању њеног антисрпског деловања. Оно што, међутим, веома мали број људи зна јесте чињеница да је плаћена организација Фонд за хуманитарно право на челу са Наташом Кандић, извршила једну од највећих пљачки и превара избеглих и прогнаних лица са територије Српске крајине после Бљеска и Олује.

Наиме, 1997. Године поменути Фонд је иницирао, а затим и спровео у дело судски спор против државе Србије, у коме је ова невладина организација заступала избегла и прогнана лица са територије Републике Српске крајине, а која су, како Наташа Кандић тврди, насилно мобилисана и под принудом српске полиције експортирана на ратишта у Славонију и Барању да се боре у редовима ЈНА.

Наташа Кандић и њена организација извршиле су невиђену антисрпску пропаганду и преко својих емисара и истомишљеника успели да убеди и наговоре већу групу избеглих и прогнаних лица да поднесу тужбу суду против државе Србије како би та оштећена лица наплатила одређену новчану суму на име одштете. Фонд за хуманитарно право је преко својих правника заступао сво она прогнана и избегла лица која су се пријавила правној служби фонда, наравно без новчане накнаде, све у име хуманости и човекољубља.

Наташа Кандић и њена правна служба покренули су судски спор у име избеглих и прогнаних лица у циљу остваривања њихових, угрожених, људских права, против државе Србије у окружном суду у Београду. Суд је донео пресуду у корист подносиоца тужбе и наложио држави да оштећеним лицима исплати одговарајућу накнаду.

Одмах након правоснажне пресуде, правница Фонда за хуманитарно право, Драгана Пилетић, такође избеглица, шаље бланко формуларе свим својим клијентима, тражећи од њих да доставе бројеве рачуна на које ће им новац бити уплаћен, те да га својеручно потпишу, без увида у судско решење о висини новчане накнаде.

У разговору са једним од клијената Фонда за хуманитарно право, господином Гораном Ђомлијом, избеглицом из Книна, сазнајемо да је висина новчане накнаде која је утврђена правоснажним судским решењем, Око 400.000 динара по особи, те да је он био 512. На списку, а да им је Фонд за хуманитарно право исплатио свега по 100.000 динара. Оштећени Горан Ђомлија каже да је захтевао, са осталим клијентима, да им се достави судско решење о висини новчане накнаде, али је добио одговор од правнице Фонда, госпође Драгана Пилетић, да ће то што траже добити \*мало сутра\*.

Наташа Кандић је само искористила неке пропусте тадашње српске власти и велику несрећу и трагедију Срба избеглих и прогнаних након \*бљеска\* и \*олује\*.

## АКТИВНОСТ РАДИКАЛА НА СВИМ ПОЉИМА

Косјерски радикали су активно укључени у све сфере друштвеног живота у нашој општини. Отварањем канцеларије стекли су се услови да се одборници, али и други активисти Српске радикалне странке чешће нађу на услузи грађанима Косјерића у циљу решавања постојећих проблема и стварања услова за бољи живот свих грађана. Канцеларија општинског одбора се налази у Дому културе и ради сваким даном од 12 до 16 часова.

Представници Српске радикалне странке су активно укључени у решавање проблема заштите животне средине, у решавање проблема у основном и средњем образовању, али и свим осталим областима живота.

Колико је битна улога представника Српске радикалне странке у решавању еколошких проблема показује и избор Момира Миловановића у Управни одбор регионалне депоније која је формирана у Ужицу.

И поред активног учешћа у решавању постојећих проблема радикали су покренули и питање одговорности претходне општинске гарнитуре.

С обзиром на многе злоупотребе службеног положаја и незаконито трошење буџетских средстава општински одбор Српске радикалне странке је поднео Кривичну пријаву против одговорних људи из бивше власти који су били на највишим функцијама у локалној управи.



## УКУС КОЈИ ПОБЕЂУЈЕ

**Милијан Стојанић гастроном за 21. Век**

У нашем малом граду, Косјерићу, 26. Августа је одржана свечана академија изумитеља Србије (САИН). Повод за одржавање овог великог скупа у нашем граду је проглашење нашег суграђанина господина Милијана Стојанића за сталног члана Академије изумитеља Србије и уједно избор за њеног потпредседника.

Милијан Стојанић је иноватор и проналазач у кулинарству. Од 213 такмичења у земљи и иностранству победио је на 211. Четвороструки је првак Балкана, првак Европе и првак света. Председник је Гастро федерације СЦГ, савезни селектор Гастро федерације, интернационални Витез кулинарства, редовни члан удружења кулинара, редовни члан удружења проналазача и иноватора СЦГ, почасни доктор наука и иноватор са преко 260 патената у области хране.

Име Милијана Стојанића је уписано златним словима у Светској гастрономској федерацији. Творац је великог броја српских јела, а са својим колегом Завишом Јанковићем је креирао и увео Српски сто уместо Шведског, који је у Србији изузетно прихваћен.



**Милијан  
Стојанић**

**Витез  
кулинарства**

Доктор хране из Ражане:

Милијан Стојанић витез кулинарства

## ПРИВРЕДА У КОСЈЕРИЋУ

Од почетка приватизације, већина Косјерских предузећа престала са радом

Иако је тадашња ДОС-ова власт најављивала приватизацију као почетак опоравка српске привреде и економски бум у Србији, после четири године ситуација је сасвим другачија. Ни општина Косјерић није избегла транзициону судбину осталих српских општина. Осим цементаре која је после приватизације наставила са радом, већина других предузећа у Косјерићу или уопште не ради или радници раде без икакве зараде.

Предузеће КОФЕ-НИКС ЦРЕП иако привати-

зовано, уопште не ради. Сви радници су отпуштени као технолошки вишак. Синдикат је покушао да интервенише код Агенције за приватизацију како би се иста поништила али се Агенција оглушила о тај захтев. Радници нису примили зараде од 2002. године па су покренули судске спорове за накнаду зарада.

Друго приватизовано предузеће, МОДА, такође, после приватизације није исплатило радницима зараде 6 месеци. Део радника је покушао штрајком да оствари

своја права али се све завршило отказима. Судске пресуде које су, наравно, у њихову корист, на жалост, нема ко да реализује. Двадесетак радника који и даље раду у овом предузећу немају никакву заштиту нити им се уплаћују доприноси за пензијско осигурање.

Радници предузећа ГРАД воде судски спор око 3 године, а слична судбина задесила је и остала Косјерска предузећа: УНИВЕРЗАЛ, ЈАВОР, КРИСТАЛ, ПИМ ГРАД, ПОВЛЕН...

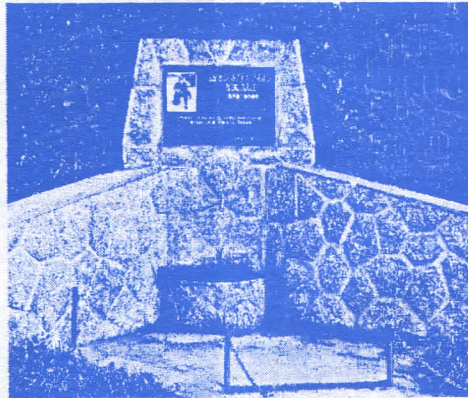


## ШЕСТИ МЕМОРИЈАЛНИ КУП ДЕЈАНА МИЈАТОВИЋА

И ове године, 28. августа, одржан је меморијални куп \*Дејан Мијатовић\*, у риболову на реци Дрини на месту званом \*Криви Вир\*, које од 2000. године носи назив \*Дејанов парк\*. Ово је шести по реду меморијални куп у риболову и углавном је ревијалног карактера у знак сећања на најмлађег рибочувара на реци Дрини, који је преминуо 13. маја 2000. године у својој 24. години од последица НАТО бомбардовања.

На месту \*Криви вир\*, омиљеном стецишту свих риболоваца и заљубљеника у реку Дрину, изграђен је спомен парк и спомен чесма у знак сећања на прерано преминулог Дејана Мијатовића из Варде, уз помоћ општинских власти из Косјерића и Бајине Баште, као и уз велико ангажовање риболовачких удружења Ужи-

чког округа, а посебно риболовачког удружења \*Скрапез\* из Косјерића и \*Младица\* из Бајине Баште.



На овогодишњем меморијалном купу, поред риболоваца, свакако треба споменути и учешће представника општинеке власти Косјерића, као и чланова општинског одбора Српске радикалне странке из Косјерића и Бајине Баште.

Предложени концепт је посебно погубан по становништво нашег региона које је упућео на Ужички здравствени центар. Недовољне количине крви погубно би се одразиле на адекватно збрињавање пацијената а самим тим и на здравље житеља нашег краја.

Предложеном концепту успротивила се и др. Радмила Смиљанић, тадашњи начелник Службе за трансфузију крви при здравственом центру у Ужицу. Уз помоћ представника Српске радикалне странке успела је да алармира како стручну и политичку јавност на нивоу републике, тако и ширу јавност а посебно добровољне даваоце крви са територије Златиборског округа. Преко одборника Српске радикалне странке, у већини локалних скупштина на територији Златиборског округа на дневни ред су уврштени Закључци који су имали за циљ да сачувају самосталност и аутономију ужичке трансфузије

Колико је проблем ужичке трансфузије битан за цео наш регион показује и декларација коју су потписали председници свих десет општина Златиборског округа као и представници добровољних давалаца крви.

У међувремену, директор Ужичког здравственог центра, иначе члан Демократске странке, је сменио др. Радмилу Смиљанић са места начелника Службе за трансфузију. Међутим борба за опстанак ужичке трансфузије тиме није прекинута.

Напротив.

Оснивач и издавач:  
Др Војислав Шешељ  
Главни и одговорни уредник:  
Елена Божић-Талијан  
Издање припремила  
редакција у Бајиној Башти:  
Весна Јевтић  
Александар Марковић  
Весна Ђурић  
Тираж: 1500 примерака

## КОРУПЦИЈА И ЊЕНЕ ЖРТВЕ

Пре неколико година, тачније 2002. године започета је реформа трансфузиолошке службе у Србији. Наравно уз благослов али и инструкције и надзор Европске уније која је издвојила 5 милиона евра за овај посао. Према пројекту реформе требало је ускладити домаће прописе са прописима Европске уније из ове области, створити савремен информациони систем, организовати мобилни сервис, као и комплетирати Национални центар за фракционисање крвне плазме.

Међутим, у цео пројекат прсте су умешали експерти предвођени републичким министром здравља Томицом Милосављевићем, који су променили циљеве реформе и прилагодили их својим личним интересима. Тако је уместо на-

ведених, циљ постао централизација Српске трансфузије, укидање свих трансфузиолошких служби по окрузима и формирање само три центра: Београд, Нови Сад и Ниш. Сви остали су према овом пројекту требали да буду у функцији ових центара - да прикупљају крв на свом терену и да је отпремају за неки од ових центара а затим према нечијој процени да добијају одређене дневне количине крви.

Овакав концепт реформе трансфузиолошке службе није наишао на одобравање ни код стручне јавности али ни код Одбора за здравље републичке скупштине који је пре више од годину дана овај концепт реформе одбацио и прогласио штетним по здравље становника Србије.